

пуснатъ и послѣ въ продължение на двѣ години Миларовъ не е извършилъ никакво дѣйствие за привеждане въ изпълнение на този заговоръ. Доводи още има, че К. Поповъ се е отказалъ много по-рано отъ привежданieto въ изпълнение на този заговоръ и че слѣдъ тази дата, именно 8 ѣ Юлий, той се е отказалъ съвършено, служи неговото заминаване. Слѣдъ освобождението на Миларова, който като е казалъ на К. Попова, че полицията е открила всичко, че за насъ нѣма почва, К. Поповъ дѣйствувалъ е прѣдъ Миларова за сръдства, които Миларовъ му далъ е на 9-ѣ Юлий заминалъ за Одринъ. Слѣдъ това нищо не се чува за Попова, да ли се е връщалъ тамъ пакъ или не. Че не се е връщалъ служатъ за доказателство, самитѣ постановления на г-на съдебний изсѣдователъ по този въпросъ отъ мѣс. Ноември и Юлий 1891 год., съ които той констатира, че слѣдъ заминаването изъ княжеството отишълъ право въ Одринъ и слѣдъ това е учителствувалъ въ г. Димотика до послѣдно врѣме, до денътъ на неговото прѣдаване отъ турскитѣ власти. Тия доводи, г-ла съдии, сж достатъчни да ви убѣдятъ, че К. Поповъ подпръ своето заминаване за Одринъ, се е оженилъ. Това е доказателство, съ което се установява, че всичкитѣ тѣзи заговори и вѣтърничави идеи, които сж полудили Попова, сж изчезнали изъ главата му, и той се е прѣдалъ като всѣки човѣкъ на мирно занятие. Може да ми се възрази отъ страна на г-на прокурора, че това не е истина, защото К. Поповъ отъ Одринъ е адресиралъ до Миларова писмо, както се нарича, отъ Архивова до Трипаничъ — извѣстно ви е, че Трипаничъ се е разбирало Миларовъ, а Архивовъ—К. Поповъ. Но отъ съдържанието на това писмо виѣ ще видите, че то е направено слѣдъ присѣтствието на Мусевича въ Одринъ; той е станалъ причина за това нѣщо, който, като членъ на този заговоръ, ималъ право да употреби наказанието, което се знае какво е, ако се нѣкой откаже. Тази е единственната причина, която е накарала К. Попова да напише писмо въ такава ф-рма, която доказва, че К. Поповъ се е отказалъ отъ заговора. Слѣдователно, щомъ се прѣдставиха тия доказателства, че нѣма причина да се мисли, че нѣкой непреодолима сила е възпрѣпятствувала на К. Попова отъ да приведе въ изпълнение заговора, то трѣбва да се дойде до заключение, че той се е отказалъ отъ този заговоръ; а веднажъ това доказано, то не може и да се говори за наказание. На основание на тѣзи до-